

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

З угорського сойму.

При бюджетовій розправі розведено на днях в угорськiм соймі несподівано широку дебату над національним питанням в Угорщині. Посли з правиці і лівіци виступали на переміну і в довгих своїх речах жалувались на упосліднене (!) мадярського елементу та невдячність (!) не-мадярських народів Угорщини. Притім кожний майже бесідник акцентував ту обставину, що не-мадярські народи посідають ті самі (?) права і вольности, які посідають Мадяри. Дехто розпливав ся навіть над мадярською національною політикою і величав єї яко приятну супроти Славян та Румунів, повну достоїнства, державного розуму і такту. Імни і пеани посипались на голову теперішнього кабінету в противоположности до колишньої управи Угорщини через Тісу і Банфіого. Бесідники відзивали ся до всіх не-мадярських племем Угорщини з приятним поклоном, щоби ті невдячні (!) Саси, Румуни, Русини, Словаки, Хорвати і Сербі зрозуміли вже раз всі благодати, якими наділяє їх від літ племя Арпада, щоби узнали велику мадярську державну ідею і присвоїли собі раз в раз з мадярським язиком світову культуру потомків — Гуннів та Моголів. Сам президент кабінету, Сель, взяв навіть участь в тій розправі на три навороти, а слова єго приняла вся (?) палата з одушевленєм і френетичними оплесками. Звороти в річи Селя: Угорщино, будь спокійна, я не дам тебе на поталу ні пан-германам, ні пан-славістам, ні великій Хорвації, ні Дакорумунам! — сі звороти увели весь парламент в fin de siecle одушевленє і майже в чардашевий настрій.

Щож сталося, що на пештеньскім капітолю піднято також широку дебату над національним питанням, коли доси заєдно лише неговано угорських не-Мадярів, а вся-

ке хоч би найслабше національне їх движене убивано в зароді найбільше жорсткими средствами, бо розвязуванем товариств, конфіскацією національного майна, драгонадами та тюрмою? Чи грозить панмадярській ідеї яка небезпечність? Чи зворохобились не-Мадяри і валять мадярський національний централізм? Ні! Всего того не видко. Не-мадярські народи Угорщини ледви вже динуть під тягаром мадярської толеранції і культури. Мадяризация Славян і Румунів продовжає ся безупинно, мадярони ростуть у всіх заулках неначе гриби по дощи та враз з Юдео-Мадярами здирають з «матери» послідну полатану сорочку з хребта. Славянські і румунські назви сел і людей щезають правильно що дня. Правительство купує заєдно словацких та руских дітей та виховує їх на свій кошт в мадярських конвіктах на ренегатів. Селянство зубожіло і не в силі оперти ся строгій мадяризації. В школах народних забивають учителі дітям голови мадярськими коменіюсами. Нема проте ні сліду антимадярського заговору на Угорщині. З відкиж сей крик, ся широка розправа на тему націоналізма?

Причина, що стілько бесідників почуло нараз потребу заговорити широко про національне питання на Угорщині, проста і ясна. В Угорщині суть на черзі нові вибори до сойму, а в слід за тим відчуло багато послів наглу потребу — зблизити ся бодай крихітку до не-мадярських виборців, бо инакше не один посольський мандат міг би виховзнутись з рук «ліберального» кандидата, а тоді — була би може і загрожена дотеперішна мадярско-повиністична парламентарна більшість і система омадярщення всіх жителів Угорщини. Теперішна національна дебата має проте на меті: приподобатись виборцям, тим крайно невдячним сусідам мадярського племені! Се проста carpatio benevolentiae!

При всім тім знаменне і се, що мадярські ліберали заграли в теперішній національній дебаті в сю саму дудочку, в яку доси дули лише католицькі людовці, а за що ліберали кидали на них громи проклятя і зради на мадярській, великій, державній, національній ідеї! Найбільший контингент дебатерів доставила партия Банфіого. Се значить, що іменно упавший Банфі рад би приподобатись не-мадярським племенам Угорщини і на їх плечах видвигнутись опять на президента угорського кабінету. А був сей Банфі, як давнійше старий Тіса, як-раз бичем Атілі на всіх не-Мадярів Угорщини. Він силою мадяризовив Славян, Румунів та німецких Сасів, коли противно Сель переводив мадяризацию в рукавичках. Тепер Банфі обернув kota хвостом, бо за дверима стали — нові вибори. Се цікава, а ще більше сьмішна проява! Борба між Селем а Банфім аналогічна з борбою англійських Вігіг з Торисами. Там примилуванось до до бідних Ірійців, тут, в Угорщині, до — Славян та Румунів. Але ні ліберали, ні католики-людовці не думають про свобідний національний розвій не-мадярських народів Угорщини. Лож сидить на ложі і ложію поганяє...

Галицькі робітники за границею.

Недавно вичитав я в новинках «Руслана», що в західній часті нашого краю деякі панове отворили бюра для вербунку робітників за границю, особливо до країв німецької держави. Новинка відстрашувала від робітничих виходів за границю і мала на цілі вплинути на духовенство а може і на иньші міродайні чинники, щоби людей здержали від сих виходів, бо звідтам вертають люди крайно здеморалізовані, дівчат а

16

ВОЛОДИМИР КОРОЛЕНКО.

СУДНИЙ ДЕНЬ.

(Йом кіпур).

(Далі).

— А ви дослухайте до краю! Або, може сами знаєте, що я хочу сказати?...

— Ну — ну, уже й розсердив ся!

— Ви усякого чоловіка розсердите. Не такий я чоловік, щоби розпочати мову, та й не скінчити. Буде й про Галя річ. Вона вас кохала?

— А таки так!

— А ви-ж тоді хто були, коли вона вас кохала?

— Підсипка.

— Так се знов і мала дитина зрозуміє: коли дівка любила підсипку, то і бути їй за підсипкою.

Мірошник вилушив очі і у голові у нього, мов у млинні при роботі, усе завертілось.

— Та я-ж тепер не підсипка!

— От лихо яке! А хіба у вас у млинні нема підсипки?...

— Се-б то Гаврило?... Е-е, ось ти що придумав...

Хай же, коли так, він тобі й чоботи дарує за таку вигадку. А я скажу на се, що не діжде ні він, ні його дядько з тіткою, щоби я таке діло зтерпів. От краще піду, та ноги йому поперебиваю.

— А, який горячий чоловік, хоч лйця на ньому печи!... Та я-ж зовсім друге хотів вам сказати, а ви уже й зкипіли і полили ся через край.

— А щож ти ще після такої речі можеш сказати, коли мені се не подобає ся?

— А ви послухайте.

Харько вийняв люльку з рота, подивив ся на мірошника, прищуливши одно око, і так цмокнув язиком, що у того зараз стало веселіше на серці...

— А ви, кажу, її любили і бідну?...

— То-то що любив!...

— Ну, так і любіть собі на здорове, як вона буде за підсипкою. От тепер і мої мові кінець: От ви усі трое і будете жити у одному млинні, а четвертий дурень при боці!... Ага! тепер розібрали, чим я вас частую, медом чи дьогтем? Ні, Харько били не по голові, а куди слід, тим то він і розумний вийшов: Знає, кому достанеть ся оріх, кому шкарлупка, а кому нові чоботи!...

А. може, ще й не вийде се діло?

— Чоґож йому не вийти?

— Хіба мало чому? От старий Макогін не згодить ся.

— От! Як би-ж я з ним не балакав!...

— Ну?

— То-то. Їхав з міста з горілкою, а він на зустріч. Те, та се, й кажу: «От вашій дочці жених — наш мірошник».

— А він що?

— Не діжде, каже, ваша баба! Що, каже, він варт?

— А ти що?

— А я кажу: «Певно, баба не діжде, бо вона — царство небесне! — у нас давно померла. А ви, видко, не знаєте, що нашого жида, ось уже скоро рік, заніс чортяка?»

— А коли так, — каже — то діло друге: Як жида на селі не стало, то й мірошник вартий чоловік...

— Ну, гаразд, Макогін згодив ся. Так ще Галя чи піде за підсипку...

— Еге, як дівку з матірью погонють з хати то рада буде жити і у млинні.

— Так-то воно так!...

IX.

Мірошник почухав ся. А сьому ділові, от що я вам розказую, уже іде не день, а трохи

вагітні і закажені, розлінуховані і т. д.)* Однак інші люди, слідячи за такими справами, інакше оцінюють таку еміграцію і інакше дивляться на неї. Що іно в останньому зошиті місячника «Przegląd-u Powszechno-го» подає др. Куделька статтю п. з. «Obieżyasani», котра дуже для нас цікава, так задля агрономічних обставин там в Німеччині, як і задля відносин, на які налучають галицькі емігранти. Що правда, ті емігранти, що до сеї пори йшли на зарібки, були переважно Мазури, однак надіємо ся, що за рік-два розпічне ся і у нас, між Русинами вербунок робітника, і тому може хто запам'ятає собі сю статю. А хочби і не було у нас таких вербунків, то і добре пізнати обставини робітників-емігрантів і ще ліпше порівнати їх з положенням робітника тут в краю, а будемо в можності бодай в уяві доробити собі ілюстрації. Ось тотя стаття:

Приголомшене нашого публичного життя, впливаюче з неприродних політичних відносин відбиває ся дуже виразно на найжизненіших справах нашої суспільности. Много їх жде не лише поладваня, але бодай лиш дискусії, що прояснила би їх, як треба, що спонукала би до виробленя собі якоїсь гадки про їх значінє і про напрям, в яким належало би робити, щоби розв'язанє їх випало з як найбільшим хісном для загалу. Голоси, що звертають увагу на таку жизненну справу, звичайно не находять послууху; аж коли тут або там веред дозріє і пропукне, настає рум, здивованє, взаїмне обвинуваченє і наколи ще се можливе, пробує ся якого героїчного ратунку. А коли лихо мине ся — а ми можемо много знести — то і устає ціла квестія, заколочене нею публичне житє вертає поволи в своє давнє русло, а суспільність починає знова дримати. Сю дримоту суспільність перериває собі від часу до часу падканєм на біду або на тяжкі часи. Про якусь там — палючу квестію забуло ся; а коли за який час та сама квестія вирине в менше або в більше зміненім виді, то знов видимо велике здивованє — і ціла історія повторяє ся на ново.

Одною із справ, що були і є трактовані як-раз в сей спосіб, єсть справа виходу робітничих сил, що кидають матерню землю і пускають ся на скитанє серед чужих, без средств без помочи — без опіки.

Много треба було часу, доки набрала суспільність пересвідченя, що сей рух не єсть чимсь штучним або аномальним, а лиш проявою: змаганя люду до ліпшого бутя, якого в наших сумних обставинах найти не може.

Сей рух тимчасом не журив ся о погляди суспільности і йшов сильним живчиком з меншою або більшою енергією, звертаючи ся щораз в иншу сторону.

Коли бразилійська горячка викликала прецінь обяв енергії нашої суспільности в виді

*) Новинку сю дістали ми з околиць Сіяви, ярославского повіта. Натомість доносять нам з Башні коло Любачова, що в минулім році привезли домів наші селяни-робітники з Німеччини 15 тисяч зр. Прим. Ред.

не цілий рік. Не встиг якось мірошник і огледітись, — куди поділись і Филипівка і Великий піст і весна і літо. І стояв мірошник знов на порозі шинька, а біля нього, обіперивши спиною об одвірок, Харько. Подивились, а на небі такий самий місяць, як рік тому назад був, і такеж річка іскрить ся, і улиця такеж біла, і такеж чорма тїнь лежить з мірошником обік на срібній землі. І щось таке мірошникові згадалось:

— Е, слухай, Харько!
 — А що?
 — Який сьогодні день?
 — Понеділок.
 — А тоді, пам'ятаєш, як раз субота була.
 — Мало їх хіба субот було...
 — Тоді, рік назад, у судний день.
 — А, ось що ви згадали! Еге, тоді була субота.
 — А тепер коли у них судний день прийдець ся?
 — От я й сам не скажу, коли він прийдець ся. Жиди поблизу не має, так і не знаю.

гандлево-географічного Товариства*) і заїнтєресованє справою заморської еміграції, то щорічний часовий вихід за зарібком до Угрів, Шлезка, Конгрєсєвкї і Познаньщини майже не звернув на себе уваги.

Тому зріст еміграції в р. 1899 до Німеччини був для більшої частї суспільности несподіванкою. А прецінь такий оборот річи, що днес мало що нагадує аналєгічні китайські відносини, приготовляв ся від давна, хоч звільна.

Днес справа єсть палюча: час охолонути з задиву, вирвати ся з дримоти і радити задля себе.

(Далі буде).

Рух в руских товариствах.

Рада Надзираюча Товариства взаїмних обезбечень «Днїстерь» відбула дня 13. н. ст. лютого с. р. звичайне засіданє під проводом Президента совітника Григорія Кузьми і в присутності 14 членів та комісаря правительственного гофрата Адольфа Гута.

Дирекція Товариства предложила справозданє за семий рік адміністраційний 1899 враз з замкненєм рахунковим і білянсом.

В Товаристві взаїмних обезбечень «Днїстерь» рік минувший належав під зглядом розвою товариства до нормальних а під зглядом осягненого чистого результату до найкорисніших від часу заснованя.

Полїс важних було 75.373 на 39,799.488 зр. обезбеченої вартости, а 340.252 зр. 23 кр. премії; в порівнаню з роком попереднім було більше о 12059 і о 50730 зр. 87 кр. премії. З тих обезбечень було тревалих обезбечень будинків 93%, обезбечень збіжа в соломі 4% і обезбечень инших движимостей 3%. З повисшої суми обезбеченої віддано в реасекурацію 17.8 мил. зр. т. є. 44% обезбеченої вартости.

Церков прибуло до обезбеченя 155 і було всїх обезбечених 1963 церков на суму 5.440.261 зр. з премією в квоті 21.328 зр. 74 кр.

Приходств прибуло 131 а разом було обезбечених 1386 на суму 3,104.996 зр. з премією 19.312 зр. 8 кр. Шкоди на церквах вносили 66% а на приходствах 53% премії за тїж обезбеченя.

Всїх шкід мало Товариство в тім році 779 случайв при 393 пожарах, що приключили ся в 312 місцевостях а 53 повітах. Більші пожари лучили ся: в Острові пов. Бібрка 10 шкід, в Підгородищу пов. Бібрка 8 шкід, в Дроговижу пов. Жидачів 86 шкід, в Острові пов. Камінка 7 шкід, в Угнові пов. Рава руска 22 шкоди, другий раз 3 шкоди і третий раз 9 шкід, в Черневі пов. Рогатин 10 шкід, в Вербіжі пов. Рудки 7 шкід, в Кагуєві пов. Рудки 7 шкід, в Якимичях пов. Рудки 9 шкід, в Верчанах пов. Стрий 14 шкід і в Любачеві пов. Цішанів 7 шкід.

*) Автор ошибає ся, кажучи, що гандл-геогр. Товариство здержало еміграцію до Бразилії; на наш погляд поворот многих знужданих емігрантів здержав бразилійську горячку, а вертали они, знаючи, що стрітять їх тут в краю торба жєбрача, котра їм була милїйша, як бразилійский гаразд.

— А небо, дивись, яке чисте, як-раз таке, як і у той день...

І мірошник з острахом подививсь на вікно жидівської хати, чи не побачить знов, як жидєвнята мотають головами і гудять і молють ся за свого батька, котрого хапун таскає поवाद полями та долинами...

Е, ні! То все уже минуло ся. Від Янкєля не осталоє, мабуть, і кісточок, сироти пішли по широкому сьвітєві, у хаті темно, мов у могилі... І на душі у мірошника от так же темно, як у сїй жидівській пустці. «От не виручив я жиди, посиротив жидинят, — подумав він собі. — А тепер щось таке зачалось з удовиною дочкою»...

— Ей, чи добре воно у нас буде? — спитав він Харька.

— А чим же не добре? Воно, правда, є і такі люди, що меду не їдять. Може ви з таких?...

— Не з таких я, а все — таки... Ну прощай!

— Прощайте і ви.
 Мірошник пішов з сугорка, а Харько знов

Виплачені шкоди вносили з коштами ліквідацій суму 206.992 зр. 02 кр. т. є. 60½% суми премії; в попереднім році вносили шкоди 196.690 зр. т. є. 68% премії.

Суд мировий мав місце в однім случаю в Халдованю пов. стрийського. В дорозі ласки признало Товариство 21 відшкодовань в сумі 3.661 зр. 60 кр. Від початку свого істнованя виплатило Товариство за 7 літ 3.181 відшкодовань в сумі: 834.782 зр. 69 кр.

Фонд резервовий Товариства збільшив ся в тім році о 26.132 зр. 21 кр. і вносила з кінцем року 1899 122.907 зр. 26 кр.

Резерва премій побільшилась о 9.976 зр. 88 кр. і вносила з кінцем року 1899: 74.240 зр. а в. Цінних паперів мало Товариство 220 штук номінальної вартости на суму 231.737 зр. а після вартости курсової на суму 222.792 зр. 58 кр.

(Конець буде).

З політичного поля.

На першім засіданю парламенту зложить президент кабінету, др. Кербер, програматичну заяву нового правительства. Імовірно, що над нею виявє ся дискусія.

Ключ до активности посольської палати лежить ще заєдно в руках Чехів. Деякі клуби правиці будуть впливати на Чехів усмиряючо, але чи з успіхом? — покаже ся. Виконуючий комітет чєских послів зібрав ся 18. лютого в Празі. Др. Енгель здав при сїй нагоді справу з ходу мирової конференції і виявив, 1) що на реформу кравского статута і виборчої ординації згодять ся імовірно обі спорючі сторони; 2) що предложений правительством закон о школах національних меньшостей надає ся до дискусії; 3) що автономним властям треба дати повну свободу в тім, чи они схотять приймати і ладнати вноси в другім краєвім язичі; 4) що правительство хибно поступило, не предложивши доси конференції язикового закона для державних властей.

З Відня доносять до Slow-a Polsk-ого, будьто д-рови Керберови повелось втихомирити Чехів, а то раз грозьбою розв'язаня парламенту (чого Чехи найменше боять ся. Прим. Ред.), а відтак деякими концєсиями.

Парламент мав би бути відрочений вже по 14. днях, щоби дати час мировій конференції до дальших переговорів(?). Мирова конференція радила ві второк над національними куріями і над §. 2. закона о урядовім язичі автономних властей.

Долїшно-австрійский соїм зібрав ся 20. лютого і почав розправи над статутом виборчим для ради міста Відня. Намісник промовляв за обниженєм цензуса оплачуючих податок лично-доходовий в третім виборчім крузі з 20 на 16 корон, а за обмеженєм часу побуту, управняючого до голосованя в четвертїм крузі, з 3 на 2 роки.

В Чехії рознеслась вість, будьто до страйку в угляних законах мають небавом прилучити ся робітники в галицьких сільних банях і копальнях соли в Бохні і Величці(?).

посвистів йому вслід. Посвистів йому хоч і не так уразливо, як той раз, а все-таки мірошника зачепило.

— А ти чого свистиш, вражий сину? — сказав він обернувшись.

— От уже й посвистіти не можна чоловікові, з'обидив ся Харько. — Я у капітана у денщиках жив і то свистів собі, а у вас не можна.

— Правда, — подумав мірошник, — чому-б йому і не свистіти. А тільки на віщо се же так робить ся як у той вечір?...

Він пішов з сугорка, а Харько все таки посвистів ще, хоч і тихше... Пішов мірошник мимо вишневих садів, дивить ся, аж знов мов дві великі птиці пурхнули у траві, і знов у тїні біліє висока смушкова шапка та дївоча, шита сорочка, і хтось цмокає так, що у кущах отдаєть ся... Тьфу ти, лиха людина! Не став уже тут мірошник і усьвіщувати проклятого парубка, — бояв ся, ще той йому отповідає як раз по торпінньому... І підійшов наш Филип тихою ходою до вдовиноного перєлазу.

(Далі буде).

В Кімполонгу відбулись 20. лютого збори виборців, на котрих радикальний румунський посол Поповічі кидав громи на буковинське краєве правительство. Ухвалено резолюцію, в котрій велено послови поборювати теперішню систему правительства на Буковині, ворожу(?) Румунам (читай: а приязнішу Русинам. Ред.).

З боввища доносять, що по боях від 14—17. лютого не видно в околиці Кімберлі боєрських відділів. Імовірно зібрав Кроніє всі свої сили (35.000) на оборону західної границі Орану. Булер звів менші бої над Тугелею в днях від 15—18. лютого. Тепер стоїть він коло Коленсо і думає опять переправитись на лівий беріг Тугелі. Вісти, будьто Англичани окружили війська Кроніого, не правдиві. З Брукселі доносять, що армія Кроніого заняла зовсім безпечні становища і не понесла ніяких втрат.

НОВИНКИ

— **Преосв. еп. Андр. Шептицький в Коломиї.** Коломиїська часопись «Руска Рада» доносить: «Станиславський єпископ, гр. А. Шептицький прибув до Коломиї дня 2. (14.) с. м. на сьвято Стрітеня, був в гімназії на екзорті, опісля відчитав літургію і виголосив проповідь. По полудні відвідав єпископ о. Мих. Левицького в Вербіжці. Слідуючого дня відслужив єпископ літургію, відвідав кілька шкіл і приватних домів, а вечером відїхав до Станиславова».

— **Виді товариства «Сльський Господар» в Олеську** устроює дня 26. лютого с. р. о 0 годні рано в Бродах в маістратській салі *господарске віце* з слідуною програмою: 1) Ветупне слово голови товариства о. Тома Дуткевича. 2) «Про управу ніскових ґрунтів» виголосить п. Василь Король, учитель господарства товариства «Просьвіти». 3) «Про управу хмелю» реферат о. Михайла Левицького з Щурович. 4) «Про пожиток з пасіки» реферат о. Юліана Дуткевича з Дубя. 5) «Про плеканє рогатої худоби» реферат п. Івана Петришина. 6) Весілякі внесєня.

Вчєрашний вечерок з танцями «Академічної Громади», устовий в салі «Народного Дому», повів ся знаменито. До кадрили стануло 104 пари. Аранжєри: п. Гнатішак, Весоловський і Чапельський вивязали ся зі своєї задачі як найкращє. Петрушки не продавано, за те не бракло хрону, бо мушїя було що найменше о пядєстє більше від пань. Елегантні карпети, гарно удекорована саля чудово доповнювали цілість. Гарних личок було так богато, що королевими можна було замінити всі престолї Європи. Розписувались більше про вечерок годї, бо звїсна річ, що «Академічна Громада» тішить ся великою симпатією у рускої публіки і єї черки мусять все повести ся як найкращє. На вечерку явили ся всі профєсори університєту Русини, а крім того почтив єго своєю появою ректор університєту, др. Абрагам. — Завтра відбудє ся вечерок «Основи». Надїємось, що руска публіка виповнить знов салю «Народного Дому» по береги.

— **Посол др. Стоцький** має ся, Богу дякувати, значно ліпше; катар уступив з легких зовсім, але щоби хорий прийшов зовсім до здоровля, потребує ще як найбільшого пошанівку через кілька неділь, задля чого виїде небавом до санаторіі дра Лясмана в Дрезні. Вся буковинська Русь супроводжає з горячим бажанєм як найскоршого цілковитого виздоровлїня дорогого земляка.

— **Приключєне на залїзници.** Дня 14. с. м. вискочив з залїзничого поїзду між стациями Бориничі-Ходорів Автін Судол, робітник в горальні гр. Мицельського в Бориничах, при чім потовк ся лишєнь легко в голову. Єго привезено візком на стацию, звідки по переслуханю пішов сам до дому. За причину сєго кроку подав, що змучений довшою подорожєю заснув в вагонї і пробудив ся аж за стациєю, де мав висїсти. Думаючи, що поїзд лишє рушив в мїсця, вискочив з него, не розваживши, які наслідки може се за собою потягнути. При тїм згубив, що найважнїше, калитку з 160 коронами, якої мимо енергїчного шуканя доси не найдено.

— **Милі гості.** До реставрації Енґлендера в Кракові прийшло послїдними днями п'ятох молодих мушїн і устроїли собі приличну вечеру: казали собі дати горілки, зїли добру перекуску і запили пивом. Коли так покрїпили ся, чотирох з них незамїтно вийшло з реставрації, а пятий приступив до властителя і склонившись низенько сказав: «Дякуємо за коляду і кланяємось» і по сих словах хотїв утічи. Однак єго прихопила поліція і замкнула до Іванової хати. Називає ся він Маріян Воднїцький і є зарібником, на разї без занятя; імен своїх товаришів не хоче зрадити.

— **Многонадїйні жидики.** До готєлю Міллєра в Кракові спровадили ся два прилично убрані жидики і мешкали там від 14. до 16. м. м. В пятницю 16. м. м. казали собі приготувати

рибу, локшини і шабасовий кугель; довго ждали на них з вечерою, але молодїї не повернули. Інспектор поліції повідомлений про се, перевів ревїзію в їх квартиру і дійшов до цікавих вислїдів. Сї гості, з котрих один подав, що називає ся Йосиф Кльоцке, а другий Нухим Яхенсон, належать без сумнїву до міжнародної шайки злодїїв. Спродали они прускі папєри вартїсні тамошньому векслєреви Грайверови за суму 1800 зр. Коли сей післав їх до Прує, щоби вимінати, одержав відповідь, що ті папєри суть заквєстїоновані, бо походять з крадежи. При переведєнім слїдствї найдено також в їх величєзнім куфрї лишє нечїстї маншети і старі папєри, між якими находила ся вїзитова картка з написю: «Йосиф Кльоцке, Одєсса. Мала Аднєхова 222». Здаєсь, що жидики подали фалшиві прозвїща.

— **Пригода архикнязя.** Повїз двірський, що вїз архикнязя Євгенія наїхав вчєра на одній з улиць Відня з великою силою на вїз, що їхав з протївнїої сторони. Архикнязь і адїютант вискочили з повозу щасливо, що їм нічого не стало ся. Повїз розторочив ся.

— **Ізза кусника ковбаси.** З Кїцманьського пишуть до «Буковини»: На 12. с. м. лучила ся в селї Боянчуку кїцманьського повїту кровава драма. Іфтемїй Грищук купив на торзї кавалок ковбаси, тай став під коршмою їсти. На то надходить Іван Санчук тай каже: «Мой, а ти відки приходиш до ковбаси? Ти певно украв?» А Грищук до него: «То ти злодїй, ти мїтки украв і т. д.» Санчук чув ся сим дуже обиджений, тай став Грищука бити. Але люди розтрутили обох когутів, а Санчука казав двірник заперти до арешту. Та на сїм не конєць. Молодші братя Івана Санчука, парубки: Николай і Дмитро рішили піметити ся на Грищукови за свого брата, і коли Грищук потїм ішов вечером додїм, перїйшли Іфтемїя Грищука на дорогї і так єго немилосєрно побили, що третєої днини помер. Злочинцїв зловлено і відставлено до суду. — Знов же на 14. с. м. пробив Николай Михайлюк Василєви Коронатнїцкому ножєм черєво. Повїд до сєго дала перепалка в коршмі, очевидно при килишкє сивухи.

— **Драма в вагонї.** В вагонї поїзду, що їхав до Парижа розїграла ся страшна драма, визвана божевїльним. В вагонї І. клєси їхав п. Жанжу, промісловець, з жїнкою і своїм приятєлем. До сєї самої передїлки всїв також якийсь молодий чоловік. Поведєнє єго було з початку зовсім нормальнє, однак по якїмсь часї почав він оказувати неспокої. Нараз встав сєй молодець, що терпїв не маїлю переслїдованя, а глянувши дико-блудними очима на пана Жанжу, кликнув: «Не хочу, щоби ви мене хлєороформували; я велю задержати поїзд». В тїй самїй хвилї вхопив одною рукою за сїгналєву ручку, а другою вивив з кишєнї револьвер і стрїлив двїчі до пана Жанжу, котрого положив трупом на мїсця. Убийник, що зовєсь Мартїнї, належить до одної з богатїших і поважнїших родин в Версалю.

— **Розчарований принцпал.** В Цурїху увязнено в тих днях Кінґа, головного касєра тамошнїої фірми, Теодора Фїрца, що вєла торговлю бавовни і кольонїяльних товарів на велику скалю. Кінґ служив при фірмі 25 лїт і спроневірив за сєй час 200 тисяч франків, котрі стратив на спекуляцих з кавою і перцем. Перед кількома днями обходив він 25-лїтнїй ювілєй своєї за водової праці, а при тїй нагодї виголосив шеф фірми мову, в котрій піднїс незвичайну чесноту ювілянта і ставив єго на взір другим своїм урядникам. Тепер хїба мусять жалувати, що обманця величав взором чесноти.

— **Супружа школа.** Рїжні вже є на сьвітї школи, але така, яку вїтворила перед кількома роками панї Людвика Вілїям в Новім Йорку, є цілком новим явищєм. Ся панї поставила собі за задачу учити жєнщини штуки... супружого пожитя. Програма обїймає такі предмети, як: варєнє, шитє, удержуванє порядку, заховуванє краси, охорона здоровля жєни і родини і т. и. Панї Вілїям упевнює, що кожда єї учениця виходить з єї заведеня не лишєнь з пересьвідчєнем потреби супружого згодї, але впрост з відразою незгїдного пожитя і з цілою сьвідомєстю фатальних наслідків, які виринають з домашнїої колотнєчі. Впоювати єї послїдні пересьвідчєня, є по думцї панї Вілїям найтяжкє, але є оно як-раз найважнїшою задачею єї школи.

— **Американський суд.** кільканайцять дуже порядних горожан Квєдїгу, поміж ними Жан Осїн, єго син, Отто і зять Стефєнзон дістали ся до вязницї, завдяки доносови сусїда, торговельника збіжєм, Роллянда. Они станули перед судом під замїтом, що мали немилосєрдно оббити слугу-Негра. Розправа вєла ся, коли нараз обвинєні і обвиняючий прискочили до себе і почали стрїляти з револьверів. Перєляканий судия приглядав ся сїй сценї. Коли стрїли устали, судия провїрив, що вжє нема кого судити. Роллянд, Стефєнзон і Отто Осїн лежали на землї неживі, а Жан Осїн ковав. Чисто по американськи.

— **Осли на рати.** Берлінське товариство охорони звїрят, милосєрдячєсь над долею собак, уживаних до вожєня товарів, поручило заступати собаки ослами, жертвуючи їм продажу на рати. В минулїм році продано вжє 350 ослів на

рати, а нові властителї ослів дуже вдоволені, бо осєл значно більше витрєвалил від собаки.

— **Дика мєсть.** В Роттенбурзї лучила ся недавно сумна пригода, якої причиною була дрібна марниця. Один гїрняк розлочений на жєну, що не дала єму в час обїду, вкинув до вази з росолом динамітний патрон, який експлєдував і убив жєну і діти гїрняка на мїсця.

— **Триумфальний вїз короля Собєского яко амвон.** Часопись Die kirchliche Kunst під редакциєю о. І. Гайстбергєра (Geistberger) поміщає в ч. 4, що в мїсцевості Раддац коло Нового Штеттїна, находить ся амвон в костелї, перєроблєний з «Воза Побїди» короля Собєского. — Мїсто Відєнь подарувало року 1683 польскому королеви Іванови Собєскому величавий «Вїз Побїди», що стояв 3000 дукатів. Около 60 лїт пізнїйше находив ся сєй дороговїтнїй повїз, як доносить Kölnische Zeitung в однім з дїбр, належнїх до жєнєських потомків короля в Горшнїм Шлєску. Звїдтам забрав єго пруский генєрал-ляйтнант Henning Aleksander von Kleist в часї першїої вїйни шлєскої в році 1742, яко воєнну добичу і післав за дозволом короля Фрїдєрика II. до Поморя, де мав бути перєроблєний на проповідницю в сєльскім костелї в Раддац (Raddatz) коло Нового Штеттїна. Се і сталося, а нинї ще проповідає ся з того «Воза Побїди» Собєского. Малюнки на золотї з початковими буквами імени короля польского (J. S. R. P.) на кількох щитах умїщєними з бїлим орлом і многими турецькими трофеями (турбани і гєлєбарди) можна ще добре розпізнати. На повалї амвона читаємо напись: Currus triumphalis Joannis Sobieski. Regis Polonorum. На переднїй сторони яко ознака посїданя єсть прибитий герб родиний Кляїстїв.

— **Подїл.** Одна з голяндських часописей пропонує в такий спосіб полагодити сїп між воюючими сторонами в полуднєвїй Африцї. На розї Доброї Надїї мали би Боєри задержати «рїг», а Англичани одержали би «добрє надїю».

— **Першїй бузько.** Одна алзатєка газєта подала таку звїстку про першого бузько: Нинї, вї второк, дня 13-го лютого, року божого 1900, межє 2 а 3 годиною, приїхав посишнїм поїздом пан барон Бузько з Африки тут до Гемар і замешкав на своїм воздушнїм замку на церковнїй банї. Достойнїй гїсть змучив ся далекою дорогою. Мимо того удїляв він уже авдїєнций і розповїв деякі новинки. Лише о тїм, що дїє ся між Англіїцями а Боєрами в тїй чорнїй частї землї, не хоче він нічого говорити. Здає ся, що Англіїцї заборонили єму о тїм розповідати. Треба отжє чекати, аж приїде єго достойна супруга, котра єсть говірливїйша.

— **Дрібні вїсти.** З Бібрки утік дня 18. с. м. послугач тамошного антикаря Тома Голїс. На дорогу взяв собі самовільно з каси своєю пана 300 корон. — З портових мїст надходять вїсти, що цїна кави піднєсе ся небавом о 20—25% на сотнарї. — Суд краєвий в Чернївцях розїслав гончі листи за Марком Ляндавом, бувшим директором кредитового банку в Боянах на Буковинї, що допустив ся великих обманьств. — Електричні дорожки мають невдовзі повстїти на улицях Петербурга. — Вчєра пополудни дало ся чути в Загребї легкє трєсенє землї. — На залїзничїй стацїї в Штайнбрух вискочив вчєра вечером тягаровий поїзд із шин; девять вагонів є потороцєних, а машинїст і один слуга залїзничий потерпїли тяжкі рани.

— **Переписка редакції і адмінїстрації.** Впр. о. Дан. Танячєвич. Статїю помістимо завтра, бо прийшла так пізно, що з чїсто технїчних причин ми не могли напечатати єї нинї.

Телеграми.

Відєнь, 21. лютого. З Пешту вїстять, що цїсар трохи простудив ся і не вїїздить з хати. Небезпечности нема ніякої.

Пр га, 21. лютого. При вчєрашнїх виборах до ради державнїої в Сляне-Клядно не одержав жаден з кандидатів більшости. Молодочєх др. Челяковський поборював радикала Бакеу.

Знаменитий коняк французский кураційний на львівській виставі, ціла фляшка 3-50, пів фляшки 1-80, чверть фляшки 1 зр., набути мож лише в торгівлі

ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

Львів, ул. Баторія ч. 2.

3—30

Помимо що вовна і розгар подорожжі о 30% — продає ковдри і матраци по давнїх низьких цїнах лишє спеціальна робїтня і магазин постєли 15—30 **ЙОСИФ ШУСТЕР**

Львів, Копєрника ч. 5.

Цїнники даром

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний		
	7:10	з Зимної-води		6:30	» » дв. Підзамче		
	7:40	з Янова		6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави		
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа		
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)		
	8:05	» » на дв. головний		9:25	до Янова		
	8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.		
1:30	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:33	» » дв. гол.		
	11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	до Беззпя, Рави рускої, Сокаля і Любачова		
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.		
	1:01	з Янова		» » тільки в неділі і свята			
	1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня		
		від 7. вер. до 15. пад. включно		» » включно в неділі і свята			
2:20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)		
2:35	5:40	» » на дв. голов.		3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів		
	5:55	з Сокаля, Беззпя і Любачова		3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вересня вкл.		
				3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.		
				3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.		
				3:26	до Брухович		
				5:25	до Ярослава		
Ніч				Ніч			
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави		
	6:20	з Іцкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.		
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.		
	7:58	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
	8:15	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:10	до Сокаля і Рави рускої		
		з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:20	до Тернополя дворець головний		
	8:14	з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту		7:42	» » дворець Підзамче		
	9:21	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900		
	9:55	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.		
12:30	10:10	з Лавочного (Пешту) Хирова		9:10	» » 1. чер. до 30. жов. в . і св.		
	10:08	зі Скольного, Калуша		10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави		
	10:25	з Підволочиск на дворець Підзамче		10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Ся на		
	10:30	» » на дворець головний		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов		
	12:10	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		11:32	» » дв. Підз		
	3:05			4:10	до Кракова (Відня, Берліна)		
	3:31			5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня		
2:16	6:00						

ЗАМІТКА: Пога нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклада їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронови
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі денним.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Важне для рільників!

САМОЧИННІ

приряди до підливання в цілі

знищення дикого ріпаку і дикої гірчиці, возячі на більшій площі,

а носячі для менших ужитків.

косярки до трави, конюшини і збіж

Розтрясачі кінні до сіна. **Грабярки** кінні до сіна.

Найліпшою сіваркою рядовою в Ph. Mayfarth & Co.'s ново споряджена

„AGRICOLA“ (система пересування коліс)

до всіляких насін і ріжнородної величини висіву без зміни коліс; на ґрунта гірські і рівнинні, дуже легко ходячі, незмірно тревалі, дуже дешеві.

Уможливають дуже велику оцадність в праці, часі і грошах.

Ручні праси до сіна і соломи, лускачі до кукурудзи, керати, молотарні, млинки до чищення збіжжа, триери, плуги, вальці, борони вирабляє і достарчує яко спеціальність з порученем, в найновішій, вибірній за найліпшу узнаній конструкції

PH. MAUFARTH & Co.

ц. к. уприв. фабрика машин рільн. особливша фабрика прас до вина і машин до овочів. у Відня, II. Taborstrasse Nr. 71.

Відзначена 400 золотими, срібними і бронзовими медалями.

Обширні катальоги і численні письма з узнанем — даром.

1—8 Заступці і відпродавці пожадані.

Медаль заслуги на виставі край. в р. 1894.

Знані Полотна

яко найліпші чи-сто лняні

грубші і тонші вебові і на сорочки. Простирала без шву і т. п.

Дими, Ручники, Хусточки до носа, Обруси і Сервети, Стирки, Полотна вітрильні (Segeltuch), Дреліхи на ліберії, Матераці, Матерії вовняні на убраня (Zeigi) і т. п. виробі найліпшої якості власного виробу поручає по уміркованих цінах

МЕЧИСЛАВ ГОНЕТ

передтим Володислав. в Корчині п. п. Корчина (Галичина).

Цінники і прібки жаданих родів висилає даром і франко. 9—15

СТАМПІЛІ
КАУЧУКОВІ
МЕТАЛІ
ГРАВІРИ
ВСЯКІХ
МЕТАЛІХ
ГЕРБИ
МОНОГРАМН.
ДРУКАРНІ
КАУЧУКОВІ
І ПР.

ВИБРАЄ

РОБІТНАРТ. РИТОВНИЧА
А. ЗІГМАННА
ЛЬВІВ. СІКСТУСКА. 14.

6—10

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЪ“

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'ященники, не посідаючи реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу житеву; обезпечитись можна через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4%.

Уділ членський виносить 50 кор., списове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член 4-ї обезпечений в „Дністеръ“.

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністеръ“.

Хто хоче заробити 400 марок місячно

певно, легко і без ризика?

Нехай шле свою адресу без марки під **V, 21,**
Amponcen Exped. **K. F. Wojtan** Leipzig-Lindenau.

Видає і відповідає за редакцію Стефан Кульчицкий.